

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2018/6. SZÁM • DECEMBER 16.

KARÁCSONYI ÜZENET 2018

Krisztusban kedves Testvéreim!

Az évnek ebben a megszentelt időszakában Jézus Krisztusnak, Megváltónknak születésére készülünk. Azzal készülünk fel, hogy egygé válunk az imádságban, részt veszünk a hajnali, gyertyás szentmiséken, jótékonykodunk, vagyis nem csupán saját családtagjainknak vásárolunk ajándékokat, hanem a körülöttünk élő szegényeknek is. Reméljük, hogy ezek a kegyes cselekedetek hozzásegítenek bennünket ahhoz, hogy megerősödjön bennünk az abba vetett bizalom, hogy Isten Jézus Krisztus által kiengesztelődött velünk.

Jézusban és Jézus Krisztus által engesztelődött ki az Atya. Azért, hogy ez az Atyával való kiengesztelődés megtörténhessen, Jézus emberré lett, egygé lett közülünk. Köztünk élt, meg akarta mutatni, hogy az Atya mennyire szereti az emberiséget. Ezért Jézus Krisztus születése valóban okot ad az ünneplésre, annak a pillanata ez ugyanis, amikor az Ég és a Föld békében közelebb kerülnek egymáshoz. Imádkozzunk továbbra is azért, hogy Jézus Krisztus békéje valóban a miénk legyen, az egész világe, nemzetünké, otthonunké, közösségünké, és helye legyen a szívünkben is.

Krisztus közénk született. Azt akarta, hogy mélyebb kapcsolat alakuljon ki köztünk, hogy békéje otthonra találjon a szívünkben. Azt szeretné, ha ezt a békét a környezetünkben másokkal is meg tudnánk osztani. Az évnek ez az időszaka kiválóan alkalmas arra, hogy megújítsuk Krisztus iránti elköteleződésünket, és közelebb kerüljünk hozzá azáltal, hogy odafigyelünk szavára, hogy szentségekhez járulunk, megünnepeljük irgalmasságát, szolgálunk és megbocsátunk egymásnak.

Jézus Krisztusnak, a mi Megváltónknak békéje legyen veletek Karácsony idején és mindenkor!

Fr. Mahimai Raj Anthony

Az Úr eljövetelére készülő, Szűz Mária személyére is koncentrált adventi hajnali szentmisének kétségtelenül van egy különleges hangulata. Az idősebb generáció és a szépirodalmi művek gyakran számolnak be a hó fehér derengésével megvilágított, sötét, csikorgós hajnalokról, amikor a települések utcáin a korabeli viharlámpák, gyertyák fáklyák imbolgató fényénél a hívők magányos vagy csoportos sziluettjei tündeztek fel a templom felé igyekezvén, hogy az Üdvözítő érkezését megelőző örömteli várakozásukat liturgikus keretek között is megéljék. A liturgia formalizmusa, valamint a hangulat vonzereje – sok egyéb bensőséges liturgikus cselekmény mellett – a roraték látogatásának szabályát is kőbe véste, jóllehet napjainkra a vésetek intenzitása halványulni látszik. A halványulás tendenciája számos esetben nem felróható.

Ugyanakkor felvetődik a kérdés, hogy valóban csupán a kőbe vésett szabályok, a szokás mozgatja-e a hajnali misék híveit?

A keresztény ember számára a kőbe vésettség – a tolerancia égisze alatt értékvesztetté váló közzgondolkodás ellenére – nem szabad, hogy problémát jelentsen. Fontos viszont, hogy a kőbe vésett szabályokat, szokásokat, azok időnkénti rendszeres visszatérése alkalmával – komoly belső lelki munka árán – időről időre új és új belső tartalommal töltsük meg.

Összpontosítsunk jobban a szentírási szövegekre, akár szabad asszociáció alapján keressük meg a tartalmilag összekapcsolható szövegrészeket, és akár együttesen alkalmazva, akár külön-külön helyezzük ezeket az Üdvözítő-várás kontextusába.

Állítsuk magunk elé a beteg szolgálja gyógyulásáért könyörgő „méltatlan” szá-

zadost. Az év más szakaszában talán a százados rendíthetetlen hite domborodik ki számunkra. Advent idején azonban lássuk meg a századosban a méltatlan ember archetípusát. „*Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj. Hanem csak egy szóval mondd (...)*”. Döbbenjünk meg az ember kicsinységén, méltatlanságán, és töltsön el csodálattal, hogy az Isten személyesen, magát lealacsonyítva süllyed le a méltatlan ember szintjére, hogy magához emelje – amennyire lehet.

Tekintsünk az elveszett báránnyát kereső „*Jó Pásztor*” képére, s fedezzük fel, hogy a máskor talán vergiliusi bukolikus idillnek tűnő, az Istentől már-már természetesként elvárt aggodás, féltés, törődés, hogyan konkretizálódik, hogyan kapcsolódik össze egy csapásra az Üdvözítő test szerinti eljövételével, s hogyan érezzük hirtelen, hogy a Betlehemi Gyermek éppen személy szert érint értünk, hozzánk jön el. Nézzünk magunkba, keressük meg, hogy mely tekintetben vagyunk tévelygők, akiknek szükségük van a Jó Pásztor irányítására.

A teljesség igénye nélkül zárhatjuk a sort a szőlős gazdával, aki – felelőtlen, lusta szolgálói miatti végső elkeseredésében – saját fiát küldi a szolgálak közé, akit a szolgálak „*Itt jön az örökös!*” – felkiáltással megölnék. Igen. Az Isten elküldte a saját fiát, hogy az embert a bűnbeesés és az ebből fakadó hitetlensége és engedetlensége miatt végre magához békítse. Az ember megölte az Isteni Örökösöt, de nemcsak kétezer évvel ezelőtt. Gondolkodjunk el azon, hogy ki-ki a saját életében gondolatlan, szóval, cselekedettel, mulasztással hányszor öli meg Krisztust percről percre.

T. L. M. Cs.

DECEMBER

December hagyományos magyar neve Karácsony hava. A hónap jeles alakja **Tiszteletre méltó Kaszap István** szerzetesnővének.

A Kaszap család Sorok-sárról költözött Székesfehérvárra, ahol István harmadik gyerekként született 1916. március 25-én.

Iskoláit Székesfehérvárott a Belvárosi Elemi Iskolában, majd a ciszterciek Szent István Gimnáziumában végezte. Tizenhat éves koráig csak annyiban tűnt ki kortársai közül, hogy szívesen ministrált, nem szerette a durva csínyeket és törekedett tisztasága megőrzésére. Igyekezett úrrá lenni indulatos természetén. Eleinte nem volt jó tanuló, de egy gyenge bizonyítvány után tudatosan nevelte magát a szorgalmas, eredményes munkára. Az eredmény a kitűnő érettségi volt.

Ezzel együtt csendesebb, elmélyültebb kezdett lenni, kereste a magányt. Nyolcadikos gimnazista volt mikor eldöntötte, hogy jezsuita lesz. 1934. július 31-én, Szent Ignác ünnepén lépte át a budai Manréza küszöbét. A jezsuita szabályzat szerint a noviciátus két évig tart és egyvégtében kell letölteni. Ez lett az akadály a annak, hogy István, akinek az Úr csak másfél évet adott a rendben, fogadalmas lehessen.

Gyermekkorában egészséges volt, gimnazista éveiben sokat sportolt, tornászbajnokságot is nyert. A rendbe lépése után azonban betegeskedni kezdett. Többször begyulladt

a mandulája, néha a hangját is elveszítette, majd az ízületeire ment a gyulladás.

Következő évben egyre romlott az állapota, szervezetében gyulladások keletkeztek.

A sorozatos műtétek sem hoztak javulást, egyre gyengült. Előljárói minden türelmes engedménye ellenére érzi, hogy betegsége miatt el kell hagynia a rendet. Isten akaratát úgy fogadja, mint legfőbb javát és boldogságát.

Felírja magának egy papírra: „Emlékezzél, hogy a te szent akaratod az én nyugalmam és egyedüli boldogságom. Átadom magam neked,

és félelem nélkül elalszom a te karjaid között, ó isteni Üdvözítőm.”

Elbúcsúzik novíciustársaitól és a rendtől. Otthon a család nagy szeretettel és gyengédséggel fogadja a súlyosan beteg fiút, akinek magatartásában van valami megnevezhetetlen vonás. Olyan, mint azok, akik soha nincsenek egyedül, mert figyelmük egy szálát a bennük lakozó Jelenvalóhoz kötik és mindig Isten jelenlétében járnak.

Néhány nap múlva ismét belázasodik, bekerül a kórházba. Újabb műtét következik, hazakerül, majd állapota romlik, december 17-én szentségekkel megerősítve meghal.

Teste ma Székesfehérvárott, a Prohászka-emléktemplom falához épített kriptában nyugszik. Boldoggáavatási eljárását a székesfehérvári egyházmegye megindította.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

ADVENTI HANGOLÓDÁS

2018. december 1.

Tampu Ababei József atya

Advent első vasárnapjának előestéjén Tampu Ababei József atya, a főplébánia plébánosa hangolta szívünket és lelkünket az adventi készülődésre. Felhívta figyelmünket arra, hogy engedjük közel magunkhoz Jézust, hogy érezzük, hogy mindig velünk lehet. Ez a mindennapokban a jóra való törekvést, a családi békét, a szeretet kifejezését jelenti. Így törekedve Jézushoz tudatosan előkészülhetünk Jézus születésére, készen állhatunk a méltó ünneplésre.

Józi atya megalapozta az adventi hangolódást, hogy eszünkkel, szívünkkel és akaratunkkal is igyekezzünk a karácsony felé.

V. M.

jön hozzánk beszélgetni, öt perc után nem dobjuk ki. Az **első** öt percben az embernek illik megnéznie mit rontott el aznap. Nem azon merengeni, hogy milyen csapások érték minket, hanem hogy *én* mit rontottam el? Ne csak emlékezzünk az asz napi hibákra, hanem mondjuk is ki azokat Jézusnak. Nagy hibája általában az imának, hogy nem Hozzá beszélünk. Ezután fölidézzük azt, hogy jót tettünk-e? Ha igen, mondjuk: „*Uram, köszönöm*”, ha nem, akkor kicsit szégyelljük magunkat, de a következő nap jobbak is lehetünk. A **második** öt perc arról szóljon, hogy mit köszönünk? Sok szép dolog történni lehetett velünk. Minek tudtunk örülni? Aztán jön a **harmadik** öt perc, amikor valakiért imádkozom, lehet, hogy olyan valamit kérek, ami amúgy is meg fog történni, de a szívemben szeretném hordozni. Az utolsó, **negyedik** öt percet szánjuk egy szentírási

HOGYAN IMÁDKOZZUNK?

2018. december 2.

Blanckenstein Miklós atya

A vasárnapi evangéliumban Jézus a világ végéről beszél. Megváltásunk várásáról nem elfeledkezve, nem átadva magunkat az evilági gondoknak, melyek elnehezítenék szívünket, virrasztásra szólít fel és imádkozásra. Ebből kiindulva Miklós atya, a pest-szentimrei templom plébánosa egy olyan estiima-technikát osztott meg velünk, amelyet ha jól csinálunk, akkor gazdagodunk általa.

Az esti imát ne párnák közt félálomban mondjuk el, hanem szánjunk rá az Istenel való kommunikációra negyedórát, húsz percet. Gondoljunk bele: ha egy vendég el-

KÉPVISELŐ-TESTÜLETET VÁLASZTOTTUNK

2018. október 28.

Ez év májusában lejárt az eddigi képviselő-testület öt éves mandátuma. A nyár előtti testületi ülésen Mahi atyával közösen meg egyeztünk, hogy a templomszentelés 80. évfordulójára rendezett ünnepek előkészületét és lebonyolítását még az a testület végezze, hiszen azok szervezése már tavaly elkezdődött. Így a választást öszre ütemeztük.

A plébániai képviselő-testületek szervezeti és működési szabályzata szerint valamennyi plébánián kötelező jelleggel kell képviselő-testületnek működni. Ahol valamilyen ok miatt nincs ordinárius jóváhagyásával rendelkező, érvényesen megválasztott testület, ott gondnokságot kell felállítani.

A szabályzat pontosan leírja a választás menetét is, eszerint jártunk el a választás folyamán. A választás előtt a hívek két héten

keresztül jelölteket állíthattak. Miután beérkeztek az ajánlások, Mahi atya egyenként megkérdezte a jelöltektől, hogy vállalják-e a jelöltséget vagy sem. A válaszok után alakult ki, hogy 14 fő indul a testületi tisztségért.

Az október 28-ára, vasárnapra kiírt szavazás előtt még újabb kéthetes időszak állt mindenki rendelkezésére, hogy a kifüggesztett fényképes plakát segítségével ismerkedjen a jelöttekkel. Október 28-án a hívek mindhárom szentmise után leadhatták szavazataikat, melyeket az esti szentmise után a szavazatszámoló bizottság összeszámolt, és megállapította, hogy a 127 szavazólapból 120 érvényes és 7 érvénytelen volt.

A kialakult végeredményt felküldtük a Főegyházmegyéhez a Bíboros úrnak, aki november 20-án kelt levelével az új testületet 5 évre megerősítette tisztségében. A jóváhagyás után december 9-i 10 órai szentmisén tettük le az esküt, hogy egyházunk javát és plébániai közösségünk erkölcsi és anyagi értekeit-érdekeit védve segítjük a mindenkori plébános munkáját. **S. Z.** ▶

szakasról – például az aznapi evangéliumról – való elmélkedésnek: „*Uram, eddig én beszéltem, most már te is szólj hozzám!*”

Váljék szokásunkká az ilyen ima! Szokták mondani, legyünk tudatos vásárlók vagy tudatos környezetvédők. Miért ne lehetnénk tudatosan élők is? Akiknek tényleg az a programjuk, hogy jót tesznek és szeretik a másikat.

Az adventi készülődés része a gyónás is. Megint ugyanahhoz a paphoz megyünk gyónni, és mindig ugyanazokat a bűnöket mondjunk el? Ismerős ez a helyzet, ugye? Én is hasonlóképpen élem át, ha gyónó vagyok.

De nem igaz, hogy ugyanaz a bűn, csak a neve ugyanaz. Az esemény, a cselekedet az egy egyedi és egy másik cselekedet. De tipikusak a bűneim, mert az életünk is ugyanazon keretek között zajlik.

Megint van adventünk, kapunk egy kis impulzust, hogy a Jézussal való találkozást komolyan vegyük. Érdeemes szeretni embertársainkat. Kell ehhez fantázia, az Ő segítségének buzgó kérése, és annak a tudatosítása, hogy én szeretve vagyok Istentől, és valamilyen mértékben az emberektől is.

Áldott adventi készülődést és szép karácsonyt kívánok. **N. E.**

Békefi Edina

Bognár Károlyné

Derzsi-Pap Csilla

Maros Pál

PLÉBÁNIÁNK KÉPV

Nemcsics Endre

Nemesiné Zsolnay Orsolya

Schütt Zoltán

Kada Molnár Krisztina

Kollányiné Dohán Judit

Knáb József

VISELŐ-TESTÜLETE

Szegedi Béláné

Vadas Tamásné

Vig Márta

Viola Zsolt

DERZSI-PAP CSILLA ÉS PÁSTI BALÁZS

Ki volt számolva az időnk azon az estén, amelyikre megbeszéltük az interjút Csillával és Balázssal, hiszen a Pásti család két kisgyermeke nagyon várta otthon a szülőket. A beszélgetésünk olyan érdekes, lebilincselő témákat érintett, hogy mindannyian nagyon sajnáltuk, mikor – a kiszabott időkeretet már bőven túllépve – búcsúznunk kellett.

■ Hétről-hétre látjuk egymást a templomban, és mégis viszonylag keveset tudunk rólatok. Évekkel ezelőtt veled, Balázs volt egy közös, rendszeres heti programunk: a foci. A meccsek során úgy ismertelek meg, hogy gyors és okos focista vagy, akinek vérében van a játékoság, és nem idegen tőle a vagányság sem. Hogy jellemezned magad? Mennyire fedi ez a valóságot az életben?

Balázs: Kicsit messziről kezdeném. A Műszaki Egyetemen volt egy kétszemeszteres választható tantárgy, *Játék és erkölcs* címen.

Társasjátékozás közben tanúsított magatartásunk alapján elemeztük ki a játékosok személyiségét. Az itt megszerzett tudást az élethelyzeteimben is kamatoztatom, így a fociban is. A csapatban az éppen aktuális pozíciót betöltve, azt elfogadva, megfigyelem az emberek játéktípusát, és ez alapján próbálom tudatosan kihozni a lehető legjobbat az adott helyzetből, törekedve a győzelemre.

■ **Ugyanígy kell vezetőként is csapatot építeni. Ahogyan a játékban próbálsz a csapatot segítve koordinálni az eseményeket,**

és ha kell, megíromodni, megcsinálni egy-egy cset. Így végzed a munkádat is?

Balázs: Autópályakezelési (üzemeltetés-fenntartás) feladatot hajt végre az a cég, amit ötödik éve vezetek. Összesen 12 főből áll a kis csapatom, de 50-60 cégnek adunk közvetlenül munkát. Befektetői oldalról nézve egy projekt társaság vagyunk. Nagy kihívásnak, projektnek élem ezt meg, ahol elsősorban jó menedzseri tudásra van szükség a munkához. Szeretek az emberekkel csapatban dolgozni. Nem akarok kiemelkedő egyéniség lenni, azzal akarom a csapatot fejleszteni, építeni, amiben jó vagyok.

■ *Csilla, Kanadában születettél, Montréalban. Mennyire határozta ez meg az élethez való hozzáállásodat, a gondolkodásodat, azt, aki vagy?*

Csilla: Ötödikes voltam, amikor hazajöttünk egy évre édesanyámmal és testvéreimmel, majd később, 1992-ben végleg letelepedtünk Magyarországon. Így mondom, hogy „haza”, mivel a szüleim mindketten magyarok. Úgy neveltek minket kint Kanadában, hogy házon belül csak magyar szó hangozhatott el, ellenkező esetben 10 cent büntetést kellett fizetni. Arra készítettek, neveltek minket, hogy egyszer haza fogunk jönni. Az apukám oldaláról '56-ban ment ki a család, a zöldhatáron át menekülve, apukám ekkor 13 éves volt. Anyukám édesapja repülőtisztként végzett 1944-ben. A tisztavatás után a felettesei – látva a katonai helyzetet – elmondták a frissen végzett tisztnek, hogy választhatnak az itthon maradás – hadbíróság, és utána

a szinte biztos halál – vagy a menekülés között. A nagyapám és a nagyanyám, az avatás után rögtön elindultak az ott várakozó busszal a határ felé, nagyanyám szinte elbúcsúzni sem tudott a családjától. Az osztrák határ előtti utolsó településen házasodtak össze. Ausztriában kikerültek egy menekülttáborba, ahol a németek egyik hadászati védvonala is volt. Hét rossz állapotú repülőgépet tartottak itt, tankjukban valamennyi benzinnel, hogy a vörös front előrenyomulása esetén fel tudják robbantani őket. Nagyapám éjszakánként (az őrt libazsírral lefizetve) az egyik gépet megjavította, a benzint a többi repülőből kiszedte, s áttöltötte a javítottba, ezzel tudtak felszállni végül. Négyen mentek, ő, a felesége, és egy másik pár. Svájc fölött leszállították őket, de ez már semleges terület volt. Itt született meg anyukám Vevey-ben..

■ *A két magyar család végül Montréalban találkozott...*

Csilla: Igen, az ottani magyar közösségben talákoztak a szüleim és mi, gyerekek is ebben a közösségben nőttünk fel. Hogy a kanadai gyermekkor hogyan határozta meg a mai Csillát? Hazatérésünk után eleinte nehéz volt a váltás, úgy éltük meg kicsit, mint egy időutazást. A legszembetűnőbb különbség az anyagi körülményekben volt. A jelenlegi gazdasági helyzet olyan ma Magyarországon, mint hazajövetelünkkor Kanadában volt. A barátságok, emberi kapcsolatok is mások voltak kint és itthon.

■ *Azok a kanadai emberek, akiket én ismerem, mind nyílt tekintetűek, teli biza- ▶*

Pásti Balázs • 1977-ben született, 3 testvére van • *Tanulmányok:* Budapesti Műszaki Egyetem (építőmérnök) • *Munkahely:* 2008 óta AKA Zrt. (vezérgazgató)

Derzsi-Pap Csilla • 1979-ben született Kanadában, 2 testvére van. • *Tanulmányok:* Tanárképző Főiskola • *Munkahely:* 2004–2011 IBM, 2011 óta szabadúszó angol/francia tanár, fordító • 2013/14-ben lakberendező tanfolyamot végzett.

Két gyermekük van: Domonkos (4) és Vince (2)

► *lommal, optimizmussal. Őszinték, kedvesek, becsületesek. Ez jellemző általában a kanadaiakra?*

Csilla: Igen. Egy különbség, ami szembe-tűnt, hogy az embereknek más az élet-szemléletük, mentalitásuk. Itthon kicsit zárkózottabbak az emberek, kerítés védi a házakat. Kanadában nincsenek kerítések, nagyobb az általános bizalom egymás felé. Nem szólnak bele abba, hogyan éled az életed, de cserében nincsenek is szorosan ott melletted. Itthon viszont, azáltal hogy jobban figyeljük egymást, esetleg beleszólunk egymás dolgaiba, egy kötelék, közösségvállalás is kialakul, ami olyankor, ha például segítségre van szükség, pozitívum.

■ *Nagyon izgalmas, amit mondasz. Ez a mentalitásbeli különbség tapasztalatom szerint már az osztrák határtól nyugatra is létezik. Kerítés helyett sokszor a függönyök hiányában mutatkozik meg ez a nyíltság.*

Nehéz volt a beilleszkedés az itthoni iskolai közösségbe?

Csilla: Ötödikesként a Szabadság sugárúti Általános Iskolába jártam a XVII. kerületben. A kanadai német iskola burka után a magyar iskolában nagy volt a követelmény. Sajnos ekkor volt, hogy megtanultam puskázni. Az ötödik osztály elvégzése után két évre visszatértünk Montréalba. Az angol iskolában egy alkalommal – habár nem volt szükségem rá, de – a biztonságérzet miatt elővettem a puskámat, a padtársam reakcióját látva elszégyelltem magam, mert ott ez ismeretlen. Később édesanyammal végleg hazaköltöztünk. Könnyebb volt a hazatérés, hiszen már kialakult barátságok vártak itthon. Édesapám betegsége miatt sajnos már nem tudott utánunk jönni, 2000-ben elhunyt. Utolsó emailjében még áldását adta Balázssal kötendő házasságunkra.

Balázs: Annyit fűznék hozzá a mentalitásbeli különbségek témájához, hogy amikor Marcival (Komáromi Márton) 3 éven át együtt udvaroltunk Csillának és nővérének, Enikőnek, Marci így fogalmazta meg mindkettőnk benyomását: a Szabadság sugárúton a kapun belépve egy teljesen más légkör fogadott minket, a „szabadság szigetere” kerültünk. Ez igazi, belülről fakadó szabadságot, nem szabadosságot jelent.

Csilla: Ennek oka talán az lehetett, hogy nálunk otthon hiányoztak a magyar társadalomban sokszor jelenlevő elvárások. Viszont ennek az éremnek két oldala van. A kanadaiaknak (talán pont emiatt?) elég rossz pl. az időérzéke... :)

■ *Meséljetelek kicsit a megismerkedésetek időszakáról!*

Csilla: 1995-ben, 16 évesen léptem be a XVII. kerületi Rotunda Énekkarba, ott ismerkedtünk meg Balázssal.

Balázs: A karvezető (Tóthné Mózer Annamária) férje apukám munkatársa volt,

egyben a bérmaapám is, ezért ott voltak a ballagásomon. Énekeltem a gimnáziumi kórusban, így a ballagást követő ebéden a bérmaapám felesége hívott a Rotundába, megemlítve, hogy két csinos kanadai lány is énekel most a kórusban. Kanada számomra mindig különleges országnak számított, a szép zászlója, és egy távoli rokonunk miatt is (aki többször is küldött nekünk matchboxot ajándékba), így a kanadai lányok említése erős motivációt jelentett. Első próbán, belépve a sekrestyébe, megláttam őket, és tudtam, hogy jól döntöttem. Két évvel később jöttünk össze Csillával, majd 2001-ben házasodtunk össze. Csilla 2010-ig énekel még a Rotundában.

■ **2001-ben összeházasodtatok, van két gyermeketek, Domi 4 éves, Vince pedig 2.**

Balázs: Sok mindenben átmentünk, mire 2014-ben megszületett Domi. Hálásak vagyunk a Jóistennek, mert a házasságunk nagyon sokat érlelődött ezen évek alatt. Úgy éreztük, hogy a környezetünkben levő normál menetű családokat kicsit kívülállóként ezért tudtuk jó tanácsokkal ellátni párkapcsolati témákban. Amíg nincsen saját gyermeke az embernek, addig mindent tud a gyereknevelésről és a párkapcsolatok karbantartásáról a kisgyerekes időszakban. Aztán mikor megszületik a gyermeked, ugyanazokba a csapdádba esel bele, amibe minden kezdő szülő. Mi is visszakaptuk tíz évvel később az általunk osztott jó tanácsokat a tapasztaltabb szülőtársaktól.

■ **Az utóbbi 4 év sűrűbb időszak, ami a párkapcsolatra is hatással van. Mik azok az elvek, csapszegek, amelyek a házasságotokat összetartják, amelyeket elengedhetetlenül fontosnak tartotok a kapcsolatotokban?**

Csilla: Két dolog van, amit még a gyerekek születése előtt, 2000 körül megfogalmaztam, ezek az egymás iránti bizalom, és hogy „ne hagyj lemenni a napot a haragod felett”.

Balázs: Ez utóbbit sokáig tudtuk, tudjuk tartani, de a gyerekek mellett a házasságunk olyan kemény megpróbáltatásoknak is ki lett téve, melyeket az előző tizenévek alatt nem tapasztaltunk meg. Nem voltunk veszekedős házaspár, de a gyerekek miatti kifacsartság következtében nagyon szafotosakat tudunk néha veszekedni. Viszont a gyerekek előtti házas életünkben van egy olyan alapunk, egy olyan erős fogódzónk, ami miatt nem kérdőjelezzük meg a kapcsolatunkat, és emiatt tudunk még akár viccelődni is a helyzeten. A pihenést nagyon fontosnak tartom, ezért legkésőbb este 11-kor igyekszünk lefeküdni. Egy másik fontos elv: a régebben megélt és tudott dolgokat frissítjük. Pl. átvesszük újra a szeretetnyelveket, és próbáljuk ismét alkalmazni őket. Mindkettőnknek a minőségi idő az elsődleges szeretetnyelve már a kezdetek óta, a házastársak tízpróbájának egyes feladatai ezért különösen jólestek nekünk, hiszen a próbák elsősorban a minőségi idő eltöltésére vonatkoztak. ►

Pilinszky János:

A fényességes angyal is

Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.

S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!

A házak és a kertek,
az egész törekeny világ,
éreztek, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

► *Csilla:* „Hetente egy este, havonta egy nap, évente egy hosszú hétvége.” Gyerekek mellett nagyon nehéz, de próbálunk minél többet megvalósítani ebből az elvből is, idén és tavaly pl. eljutottunk sielni, és ezért nagyon hálásak vagyunk.

Balázs: Egy másik csapszeg: a közös sport szintén egy olyan tevékenység, ami összetart minket. Az a szerencsém, hogy Csilla is szeret focizni, és elég jól is tud. A gyerekek születése előtt sokat fociztunk együtt. Egyetemi éveink alatt tollasoztunk is, de ilyen közös sport a sielés is. Csilla a gyerekek születése óta a foci helyett már kosarazik, és hetente egyszer ide is együtt megyünk edzésre.

Csilla: A Tanárképző Főiskola elvégzése után a franciaországi IBM kihelyezett részlegénél kezdtem el dolgozni Budapesten, a Humánérőforrás Részlegen töltöttem be adminisztrációs munkakört francia nyelven. A gyerekek születése óta elsődleges hivatásom az ő nevelésük, gondozásuk, de amíg bölcsiben, oviban vannak, szabadúszó angoltanárként magánórákat adok. A távlatokat még nem látom, jelenleg jól érzem magam, de a jövő még sok mindentől függ.

■ *Csilla, időközben bekerültél az újonnan megszavazott képviselőtestületbe. Miért vállaltad a jelölést? Mit szeretnél a testület tagjaként csinálni?*

Csilla: Gyakran hallottam a nálam eggyel idősebb generációtól a következő mondatot: „Egy plébánia nem önműködő, azért tenni is kell, hogy ott összetartó közösség és jó programok legyenek.” A „tenni”-részbe kaptam most én is meghívást, lelkesen vállalom a rám osztott feladatokat, remélem sikerül megfelelni az elvárásoknak!

■ *Köszönjük az interjút! Kívánjuk nektek, hogy céljaitokat elérjétek mind szakmai, mind családi, párkapcsolati területen.*

P. Z.

EGY NAP A FÉRFIKÖRREL

Pannonhalma, 2018. november 16-17.

Egy nagyon jó hangulatú rövid hétvégét volt szerencsém eltölteni férfitársaimmal Pannonhalmán. A leutazás szervezése egy kicsit bonyodalmasra sikerült, de végül rendeződtek soraink, és mindenki megtalálta a számára megfelelő autót. Nagy megtiszteltetés volt, hogy Mahi atya is a társasággal tartott.

Kora este érkezünk le, majd rövidesen elfoglaltuk szállásunkat egy helybéli panzióban. Ezt követően gyalogosan fölbattyogtunk az apátsági borászat pincéjébe, ahol egy rövid, de annál élvezetesebb gyártástechnológiai ismertető után igen zamatos borkóstolóban volt részünk. Nem sok időnek kellett eltelnie, hogy a finomabbnál finomabb helyi boroktól jókedvre derüljünk. Olyan jól sikerült az ízlelgetés, hogy – gondolván az otthoniakra és magunkra is – búcsúképpen még vásároltunk néhány palackkal a shopban.

A szállásra visszaérve már igencsak talpra állt bennünk az étvágy, így egy bőséges vacsorával – no meg újabb kis boroscska kíséretével – zártuk a napot.

Másnap, de nem másnaposan részt vettünk a bazilikában a reggeli szentmisén. Ezután Knáb Józsi vezetésével egy rövid sétát tettünk a millenniumi emlékmű és a bencés szerzetesek temetkezési helyéül szolgáló kápolna körül, és gyönyörködtünk a nemrégiben épült tanösvényi „hurok” kilátóról a reggeli napfényben úszó tájban. Mire leértünk a szállásra, kellőképpen megéheztünk.

Reggeli után átlátogattunk a közeli, valaha apátsági majorként működő, nem-

régiben felújított, ma múzeumként üzemelő épületegyüttesbe, ahol megtekintettünk egy tematikus, rézkarcokból álló kiállítást, melynek szinte minden egyes darabját nagy élvezettel elemeztünk. Mint valami nagy ►

► tudású műértők, nagyítóval vizsgálhattuk a kiállított darabokat. Nagy élmény volt szemlélni az aprólékos technikával készült alkotásokat.

Ezt követően, most már autóval fölmentünk a látogatóközpont alsó állomásához, ahol egy kis film segítségével betekintést nyertünk az apátság életébe.

Innen egy rövid séta után ismét az apátságban találtuk magunkat, ahol Knáb Isti lelkes vezetése mellett megnézhattuk az objektum néhány nevezetességét. Megnéztük a rendház Mátyás korabeli kerengőjét, a híres könyvtárat, az újonnan kialakított előadó-, színház- és mozi termet, ami valaha tornaterem volt.

Nagy örömünkre időközben befutott Bodó Marci, aki az ott tanuló fia iskolai fogadónapjára utazott haza Strasbourg-ból. Az örömből felocsúdva átmentünk az új tornacsarnokba, ami szerintem európai színvonalúra sikerült. Az ebédet követően meglátogattuk még a kollégium épületét

is, hogy megnézzük, vajon hol töltik fiataljaink a mindennapjaikat.

Végül a majorsági cukrászdában megvendégeltük a hazai fiúkat, hogy megmaradjunk jó emlékekben.

Bízom benne, hogy mindannyian jól éreztük magunkat, és további hasonló kirándulások sora követi ezt az alkalmat.

B. Cs.

ÖNMAGUNK BECSÜLÉSÉRŐL

*Uzsalyné dr. Pécsi Rita előadása
Pestszentimrén, 2018. november 17.*

Csupa jót hallottunk Pécsi Rita korábbi előadásairól, ezért lelkesen mentünk aszszonykörös társainkkal a pestszentimrei plébániára. Az este témája az önbecsülés és annak fontossága volt. Hiánya súlyos következményekkel járhat: „Csak az tud másokat is szeretni, aki önmagát is szereti” – idézte az előadó Arisztotelészt.

Aki rendelkezik egészséges önismerettel, tudja magáról, hogy nem tökéletes, de azt is tudja, hogy tökéletlensége ellenére értékes személy. Nem úgy születünk, hogy tisztában vagyunk értékeinkkel, ennek tudatosítása hosszú folyamat. Pécsi Rita hangsúlyozta, hogy a nevelés folyamatában igen fontos szerepe van annak, hogy kialakuljon az egészséges önbecsülés, ami egyrészt független attól, hogy mások mit tartanak rólunk, másrészt épp embertársaink tartják azt a tükört, amelyben megláthatjuk önmagunkat. Ennek az ellentmondásnak a feloldása tulajdonképpen egy életre szóló feladat – húzta alá az előadó.

A sok komolyság mellett maradt idő humoros filmrészletekre, egy-két hétköznapi történetre. Az idő szinte észrevétlenül repült el. Reméljük, lesz folytatás.

Egy-két tipp a fentiek gyakorlati megvalósításához:

- Dicsérjünk bátran! Minden életkorban vagyunk az elismerésre, de dicséreteink 70%-át ötéves kor alatt kapjuk
- Tudatosítsuk: tévedhetünk, engedjük próbálkozni a körülöttünk lévőket!
- Forduljunk szolgáló szeretettel embertársainkhoz! Aki másokat segít, aki támogatja

a rászoruló, annak megerősödik az önbi-zalma.

- 5 pozitív gesztus (pl. dicséret vagy szeretet-megnyilvánulás) után jöhet csak a kritika, ez a bűvös 5:1 arány, csak ilyen, bizalomteli kapcsolatban vagyunk képesek elfogadni mások bírálatát.
- Fejezzük ki, ha hálások vagyunk, mondjunk köszönetet! A hála kimondása jutalmazó hormonokat ad a kimondójának.

K. V. M. és P. K.

ISKOLÁSOK ADVENTI KÉSZÜLŐDÉSE

*Don Bosco Közösségi Ház,
2018. november 24.*

Egésznapos adventi készülődésre hívtuk az általános iskolás gyerekeket a Don Bosco Közösségi Házba. A sűrű programban volt ismerkedés, játék, lelki előkészület, közös éneklés, kézműveskedés és még egy film megtekintése is belefért. A nap célja az volt, hogy az adventi időben fel tudjuk készíteni lelkünket a Megváltó születésére. Tanuljunk várakozni az Istennel való találkozásra.

A gyerekek így látták:

...ÉS ISTEN MEGTOLDJA EGY LÉPÉSEL...

2018. november 25.

Ismét meglátogattak minket Szent Ferenc Kisnővérei, akik a Borsod megyei mélyszegénységben élők között végeznek missziós munkát. Hálásan köszönjük minden kedves testvérünk nagylelkű adományát, mellyel november végén segítették az arlói ferences nővérek munkáját! Az imaszolgálat mellett többek között hitoktatással, lelki vezetéssel, családpsztorációval, idős- és betegápolással foglalkoznak. Tevékenységeik közül kiemelkedik a cigánypasztoráció, melyet hosszú évek óta nagy sikerrel végeznek. Gyakorlati munkák visszatanításával, családok gondozásával igyekeznek őket visszavezetni a munka- és az önellátás világába. Segítik őket abban, hogy kiutat találjanak a segélyek világából, saját lábukra állva, gyermekeiket tanítatva megállják helyüket az életben. Ennek a munkának kézzelfogható eredményét hozták el hozzánk a jótékony-sági vásárra.

A főplébánián és Szemeretelepen megtartott vásárokon szinte minden elkelt! A jelentős pénzösszeg és a tartós élelmiszer-csomagok mellett jelentős ruha- és játék-adománnyal is hozzájárultunk ahhoz, hogy az ottani szegény embereknek békésebb ünnepe lehessen.

S hogy Isten milyen csodálatos és nagylelkű, engedjétek meg, hogy megosszam veletek a nap további részének történetét:

Miután adományokkal teleraktuk a nővérek kocsjának utánfutóját, észrevettük, hogy ereszt a kereke! Rövid töprengés után kiürítettük az utánfutót. Közben Mikó felhívott egy gumist, aki azt mondta, hogy két óra várakozás után meg tudja nézni a kereket... Az adományokból kivettünk némi

- Nagyon tetszett a gyümölcsös játék, az énekek és a kézműveskedés.
- Már nagyon vártuk november 24-ét, a minitábor idejét. Amikor reggel megérkeztünk, már sok gyerek fogadott minket. Nem mindenkit ismertünk, ezért bemutatkozó, ismerkedő játékokkal indult a nap. A délelőtt színesen telt: sokat énekeltünk és játszottunk, majd kimentünk a közeli játszótérre. Jól esett a friss levegőn való mozgás is. Az idő sajnos nemigen kedvezett nekünk: szitált az eső, így hát hamarosan visszatértünk az épületbe. Amint beléptünk, nagyon finom illat fogadott: bolognai spagetti várt minket az asztalon. Az ebéd nagyon finom volt!

Ezután kézműveskedtünk: többek között ötletes, szép betlehemet készítettünk papírból. Mikor elkészültünk vele, megnéztünk egy nagyon, de nagyon vicces filmet. Majd kaptunk finom csokit, cukrokat. Ezután még játszani lett volna kedvünk, de már meg is érkeztek értünk a szüleink.

Nagyon jól éreztünk magunkat ezen a szép napon, sikerült ráhangolódnunk a közelgő ünnepekre. Köszönjük Kati néninek, Erika néninek és az összes segítőknek a munkáját!

K. K. Zs. és B. B.

pénzt a javítás költségeire, majd kis „utánfűjás” után el is indultak a gumishoz. Mire odaértek, már négyórányi (!!!) sor állt ott. Mikó bement a műhelybe, és kérte a főnököt. Elmondta, hogy szerzetes nővéreknek visznek adományokat ezzel az utánfutóval, melynek sajnos kilyukadt a kereke. Azt is hozzátette, hogy nem protekciót kér, csak tanáccsal segítsék őket... A gumiszerviz vezetője, mikor meghallotta, hogy nővérekről van szó, azt mondta, hogy vegyék le a kereket és soron kívül hozzák a műhelybe. Ez meg is történt. Azonnal megjavították a kereket, majd Mikó kérdezte, hogy mivel tartoznak. A főnök ránézett és azt mondta: a nővérek... semmivel... Isten áldja magukat!

Az új gumival az adományok egy óra múlva elindultak Arló felé! Mert Isten teljessé teszi a jót, amit mi elkezdünk! Hála legyen neki ezért és minden apró, hétköznapi csodájáért! N. Zs. O.

VISSZA- ÉS ELŐRETEKINTŐ IMA A KÖZÖSSÉGÉRT

Ebben az évben nem győzők hálát adni a Jóistennek. Mindig meghallgatja imáinkat. Pedig velem ugyancsak sok dolga akad. Vegyük sorba:

- Kérő ima, hogy sikerüljön az István, a király szövegekönyvét összekalapálni;
- Kérő ima, hogy a jelenetek meglegyenek;
- Kérő ima a költségvetés háttéréért;
- Kérő ima a próbák hangulatáért;
- Kérő ima az együttműködésért;
- Kérő ima az előadásért;
- Kérő ima a családi táborért;
- Kérő ima az István, a király előadásáért és az aggregátorért;
- Kérő ima az augusztus 20-i templombúcsús programokért;
- Kérő ima az Asszonykör lekvárfőzéséért;

■ Kérő ima az '56-os hősök emlékére tett parcellalátogatásért.

Ezek mind a közösségért, közösségünk eseményeiért szóló imák voltak.

Eljött a november eleje és én már megint kérő imával fordultam az Úrhoz, mert indultak a betlehemes játék próbái. Félttem, hogy majd lasszóval kell fogni a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt. Így értünk az első betlehemes próbához. Bizony csak néhányan jelentek meg. Aznap este még többet imádkoztam. A második próbán már alig fértünk el a plébánia alagsorában. Csütörtökön este sokáig dolgozom, így sajnos néhány percet késtem a próbáról. Mikor beértem a plébániára, hangos énekszó fogadott. A szereplők az előző héten frissen tanult énekeket gyönyörűen próbálták. Szívet melegengető érzés volt.

Hétről hétre érlelődik a szerepformálás és a szövegutadás. Sajnos az egyik főszereplőnk három héttel a fellépés előtt visszamondta a szerepét – fontos dolga akadt –, de már ugyanazon a napon találtunk egy kedves jelentkezőt, írjuk le a nevét, mert megérdemli: ő Barkó Szabolcs.

Szóval hálátelt szívvel, jó érzéssel készülök a próbákra. Nem hiábavaló munka, hogy évről évre újabb forgatókönyvet állítok össze, szebbnél szebb dallamokkal kiegészítve. Nagy köszönet az összes szereplőnek, zenésznek, akik fáradhatatlanul, jó kedvvel vesznek részt a közös munkában. Örülhetünk, hogy olyan közösséghez tartozunk, ahol gyermek és felnőtt szívesen és örömmel vesz részt a közös munkában.

Remélem az előadáson is ilyen nagy odaadással fognak játszani a szereplők, és az ő közreműködésükkel valóban átéljük majd Jézus születésének misztériumát. Az én kérő és hálaadó imám nem fog elmaradni! Kérem a kedves testvéreket, ők is fohászodjanak értünk!

V. M.

KISKARÁCSONY, NAGYKARÁCSONY...

...éneklik kicsik és nagyok. A *nagykarácsony* szóval magát a karácsonyt (december 25.) jelölték, míg a kiskarácsony újév napja (január 1.).

Általában ekkorra már leölték az első disznókat a faluban, s miután a szomszédok, barátok, rokonok segédkeztek e neves napokon, teli bendővel és kóstolóval tértek haza. Így már kolbász is lóghatott a padláson, ahogy azt megénekelték.

Természetesen a szentestei halászlé után sorban követték egymást a diós, mákos guba és bejgli. Sok családnál, ahogy nálunk is, tilos felállni az asztaltól, mindent oda kell készíteni. Az étkezést mézbe mártott dióval – hogy egészségesek legyünk – és mézbe mártott fokhagymával – hogy ne „csípjon” meg a kígyó – folytatjuk. Aztán egy almát annyi részre vágunk, ahányan az asztalnál ülünk, s ezt is elfogyasztjuk arra gondolván, hogy egy család vagyunk, és összetartozunk, akár az alma gerezdjei.

Nagyon fontos, hogy gyerekeinknek is átadjuk ezeket a szokásokat, hagyományo-

kat dalok, mondókák, elbeszélések által. Ha bevonjuk őket az előkészületekbe is, pár év múlva már a bejglisütésnél fognak ügyeskedni, de addig is egy nagyon egyszerű – igaz nem tipikus karácsonyi – finomsággal kezdhetjük..

SPORTSZELET

Hozzávalók:

50 dkg darált keksz, 3 evőkanál holland kakaó, 25 dkg olvasztott margarin, 2 dl langyos tej, 25 dkg cukor, rum aroma;

A tetejére:

2 evőkanál olaj, 10 dkg étcsokoládé (pl. Katica);

Elkészítés:

a hozzávalókat összekeverjük, összegyúrjuk, és egy 25×35–40 cm-es tálcára vagy tepsibe egyenletesen belenyomkodjuk fakanállal, hogy sima legyen a teteje. Vízgőz fölött felolvasztjuk az étcsokit olajjal, amit a masszára simítunk. 20 percre hűtőbe tesszük, majd tetszés szerint felvágjuk.

Áldott karácsonyt kívánva: **K. L. M.**

ELŐRE-LÁTÓ: MÁR MOST ID BE A NAPTÁRODBA!

■ **VÁRSZEGI ASZTRIK** tart nagybőjtű triduumot templomunkban március 8–10-éig (péntek–vasárnap) a 18 órai szentmisék keretében.

■ **A PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR** 2019-ben Beregdarócon lesz július 25–28-áig (csütörtök–vasárnap) – hamarosan indul a jelentkezés!

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja, alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hatszor

Szerkesztőség:

Mahimai Raj Anthony (M. R. A.), Hajdu Noémi (H. N.), Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.), Maros Pál (M. P.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Barczikay Boglárka (B. B.), Barkóczy Csaba (B. Cs.), Kincsesné Vadászai Monika (K. V. M.), Kiss Kinga Zsófia (K. K. Zs.), Nemcsics Endre (N. E.), Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.), Pad Zoltán (P. Z.), Pálkás Katalin (P. K.), Schütt Zoltán (S. Z.), Tóthné dr. Lakatos Mária Csilla (T. L. M. Cs.), Víg Márta (V. M.)

Fotók:

Mahi atya, Maros Pál, Nemcsics Endre, Pásti család
A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:
1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu

Az idei évben **december 22-én, szombaton 18 órakor** rendezzük meg egyházközségünk **Karácsonyváró ünnepét** a Don Bosco Közösségi Házban.

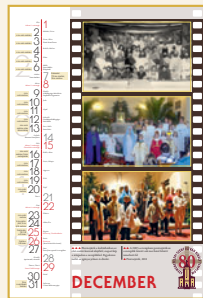
Az alkalomra szeretettel fogadunk egy-egy tálca süteményt.

PLÉBÁNIAI FALINAPTÁR

Régi tervünk valósul meg pályázati támogatás segítségével: **december 22-én, a Karácsonyváró ünnepre jelenik meg plébániánk falinaptára, melyben közösségünk 80 évének fényképeken megörökített emlékei közül válogattunk ki 36 fotót úgy, hogy egymás mellé kerültek a különböző korok hasonló eseményeit megörökítő képek. A naptár tartalmazza a 2019-es év legfontosabb plébániai eseményeit is.**

Kedvezményes áron lehet majd vásárolni belőle!

BUDAPEST-PESTSZENTLŐRINC-SZEMERTELEPI
SZENT ISTVÁN KIRÁLY PLÉBÁNIA

Belépőjegy MŰVÉSZET

A Gorove Lakásszínház előadása

2019. január 4. 20 óra

Don Bosco

#01
• 1500 Ft •

KÖZÖSSÉGI HÁZ

1185 BUDAPEST, BAJCSY-ZSILINSZKY U. 39/B
TELEFON: 36 20 476 6582

Ha ön is szeretne / te is szeretnél jegyet erre az előadásra, ird meg ezt az igényedat Maros Pálnak az mpmarospal@gmail.com címre. Már csak **december 23-áig** lehet **1500 Ft-os áron** jegyhez jutni, utána 2000 Ft lesz a jegyek ára – megéri igyekezni! • Ha probléma e-mail írásra, keresse személyesen!

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **december 17. hétfő:** 24 órás szentségimádás, mely egyben egyházmegyei szentségimádási napunk is. Reggel a rorate szentmise után kezdődik a szentségimádás, este nem lesz közös, vezetett szentségimádás;

■ **december 24. hétfő:** szenteste – 16 órakor kezdődik a pásztorjáték, 23:30 órakor templomunk énekkara karácsonyi zenés-verses áhítatot tart, ezt követi *éjfélkor* a karácsonyi ünnepi éjféli szentmise.

■ **december 25. kedd:** Jézus születése, karácsony ünnepe – 7:30, 9:30 és 18 órakor tartunk templomunkban ünnepi szentmiséket.

■ **december 26. szerda:** karácsony másodnapja – 8:30 órakor pásztorok miséje;

■ **december 27. csütörtök:** a 7:30 órai szentmisét Frank Pál atyáért, volt plébánosunkért mutatjuk be halálának 2. évfordulóján;

■ **december 31. hétfő:** Szent Szilveszter pápa emléknapja, 18 órakor év végi hálaadó ünnepi szentmise, Te Deum;

■ **január 1. kedd:** Újév, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe, *parancsolt ünnep* – 7:30 és 9:30 órakor szentmiséket tartunk, az ünnepi szentmise pedig 18 órakor lesz;

■ **január 4. péntek:** elsőpéntek, 18 órakor lesz szentmise Jézus Szíve tiszteletére;

■ **január 5. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz a Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért;

■ **január 14. hétfő:** 24 órás szentségimádás, 20 órától közös, vezetett szentségimádási óra;

■ **január 20. vasárnap:** az ökumenikus ima-hét kezdete;

■ **január 27. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisét az elhunytakért mutatjuk be;

■ **február 2. szombat:** Urunk bemutatásának ünnepe (Gyertyaszentelő Boldogasszony), szentmise 18 órakor lesz gyertyaszenteléssel.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Frigur Domonkos**

születési év: 1956

temetés ideje: 2018. november 22.

† **Csizmazia Sándorné (Gyurcsi Anna)**

születési év: 1929

temetés ideje: 2018. november 27.

† **Kara Gáborné (Erdélyi Júlia)**

születési év: 1950

temetés ideje: 2018. november 28.

† **Jóri Györgyné (Béres Margit)**

születési év: 1926

temetés ideje: 2018. december 5.

† **Fazekas Magdolna Mária**

születési év: 1946

temetés ideje: 2018. december 15.

† **Fülöp János György**

születési év: 1951

temetés ideje: 2018. december 15.

Mivel ez egyben elsőszombat is, a szentmise előtt 17:15 órától rózsafüzért imádkozunk;

■ **február 3. vasárnap:** a szentmisék végén Balázs-áldásban részesülhetünk;

■ **február 11. hétfő:** 24 órás szentségimádás, 20 órától közös, vezetett szentségimádási óra;

■ **március 6. szerda:** hamvazószerda, a nagyböjti időszak kezdete, szigorú böjti nap.

HIRDETÉSEK

■ **december 20. csütörtök:** 17 órától külön gyónási alkalom lesz templomunkban. Több atya is fog gyóntatni. Közben 17:30 órától taizéi imaórát tartunk;